

Thury György Balladája 1. rész

Dalriada

Három nap jött fel az égre, három baljóslatú jel,
Nehéz időknék nagy vitézi ragyogtak, lám, e földön fel,
Lándzsa, kard, és kopjatörés volt jó vitéztlő oskola,
Karddal védték így a békét, mezei legény, és katona

Kevés oly vitéz termett a világra, mint Thury György,
Hálával emlegette a pogánytól elgyötört föld,
Két bős sas közt, egyik sem jobb, szenvedett a nemzetünk,
Híres vitéz, végváraink csillaga volt Ő nekünk.

"Zöldítsétek egek hamar az erdőket,
Hogy próbálhassuk már nyugodt fegyverünket! "

Szabad ország, vérrel vett béke,
Utódainknak öröksége,
Ezért küzdünk, ennek élünk,
Pusztul, romlik nemzedékünk,
Áldozatunk nem hiába,
Fény derül majd a hazára-

Beste pogánynak soha barátja nem voltam, nem leszek,
Rongyos vitéz jómagam is, de mégis győzelmet veszek
Rajta legények, zsoldunk fogytán, csapjunk rájuk igazán
Víg örömmel, fegyverünkkel, forgolódjunk szaporán

Zöldüljön fel föld és erdő, adjon az ég most szép nyarat,
Hadd forogjon hadi szerszámunk, ritkítsuk a pogányokat,
Kontyos fejjel díszítjük fel végváraink kapuját,
Hadd lássa meg, hadd tudja meg, eddig jöttél, ne tovább.

Szabad ország, vérrel vett béke,
Utódainknak öröksége,
Ezért küzdünk, ennek élünk,
Pusztul, romlik nemzedékünk,
Áldozatunk nem hiába,
Fény derül majd a hazára.

"Zöldítsétek egek hamar az erdőket,
Hogy próbálhassuk már nyugodt fegyverünket!
Ellenségeinkkel egyszer hogy kikeljük,
Török pogányokkal vígan megütközzünk."

Szabad ország, vérrel vett béke,
Utódainknak öröksége,
Ezért küzdünk, ennek élünk,
Pusztul, romlik nemzedékünk,
Áldozatunk nem hiába,
Fény derül majd a hazára.

Szabad ország, vérrel vett béke,
Utódainknak öröksége,
Ezért küzdünk, ennek élünk,
Pusztul, romlik nemzedékünk,
Áldozatunk nem hiába,
Fény derül majd a hazára.